

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/254/2020
Identifikačné číslo spisu: 8718205435
Dátum vydania rozhodnutia: 27.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8718205435.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne RNDr. L. V., bývajúcej vo L. nad B., T. XXXX/XD, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s. r. o., so sídlom v Ružomberku, Dončova 1451/21, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ladislav Jančí, proti žalovanému Gymnáziu Cyrila Daxnera, so sídlom vo Vranove nad Topľou, Dr. C. Daxnera 88/6, zastúpenému spoločnosťou doc. JUDr. Jozef Tekeli, PhD. & Associates, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Hlavná 25, v mene ktorej koná advokát a konateľ doc. JUDr. Jozef Tekeli, PhD., o neplatné skončenie pracovného pomeru s prísl., vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 12Cpr/25/2018, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 9. júna 2020 sp. zn. 19CoPr/1/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z 25. septembra 2019 č. k. 12Cpr/25/2018-315 určil, že výpoveď žalovaného z 30. augusta 2018 ako zamestnávateľa, daná žalobkyňi ako zamestnankyni z dôvodu organizačných zmien podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce (ďalej len „ZP“), je neplatná. Ďalším výrokom priznal žalobkyňi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Podľa názoru súdu ponuková povinnosť zamestnávateľa ponúknuť zamestnancovi pred daním výpovede dané pracovné miesto splnená nebola. Takúto povinnosť mal zamestnávateľ v čase od prijatia rozhodnutia o organizačnej zmene až do času doručenia výpovede dňa 3. augusta 2018. Túto povinnosť nie je možné zúžiť na deň, kedy je zamestnancovi doručovaná výpoveď, či v daný deň organizácia disponuje alebo nedisponuje voľným pracovným miestom. Žalovaný zmaril ponuku voľného pracovného miesta žalobkyňi tým, že v čase trvania ponukovej povinnosti uzatvoril pracovný pomer s iným zamestnancom na voľné pracovné miesto, ktoré bolo možné obsadiť žalobkyňou bez časového obmedzenia. Porušenie ponukovej povinnosti malo za následok neplatnosť výpovede. Bolo bez právneho významu, že danú pozíciu žalovaný žalobkyňi ponúkol v čase plynutia výpovednej doby a žalobkyňa toto

pracovné miesto odmietla.

2. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 9. júna 2020 sp. zn. 19CoPr/1/2020 potvrdil prvostupňový rozsudok a priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu odvolacích trov.

2.1. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil. Odvolací súd sa v celosti stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a v podrobnostiach naň poukázal. Na zvýraznenie správnosti rozhodnutia a k odvolacím dôvodom uviedol nasledovné.

2.2. Uviedol, že ponuková povinnosť zo strany zamestnávateľa musí byť splnená a daná zamestnancovi v súvislosti s výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP v čase výpovede. Uvedenú zákonnú povinnosť, s ktorou zákon spája platnosť, resp. neplatnosť výpovede v prípade, ak táto ponuková povinnosť nebola splnená, nemôže byť odsúvaná až do doby plynutia výpovednej lehoty, resp. do skončenia pracovného pomeru. Keďže iba za splnenia ponukovej povinnosti môže byť daná, okrem iných zákonných dôvodov, platná výpoveď, jej nesplnením výpoveď nemôže mať zákonné atribúty a nie je možné túto povinnosť dodatočne plniť po daní výpovede. Ak ponuková povinnosť splnená nebola, neboli splnené zákonné podmienky na podanie platnej výpovede v zmysle § 63 ods. 2 ZP. V tomto ohľade vychádzal aj z českej judikatúry (21Cdo/1125/2007, R 54/1998).

2.3. Z uvedených dôvodov nebolo možné súhlasiť s názorom žalovaného, že ponukovú povinnosť si splnil dodatočne počas plynutia výpovednej lehoty, nakoľko ponuková povinnosť bola podmienkou platnej výpovede v čase podania výpovede. Ak odvolateľ argumentoval tým, že pracovné miesto upratovačky bolo obsadzované v spolupráci a po dohode s Úradom práce, odvolací súd uviedol, že bolo povinnosťou žalovaného v čase, keď vedel o organizačných zmenách, ktorých výsledkom malo byť zrušenie pracovného pomeru so žalobkyňou, neuzatvárať s Úradom práce dohodu týkajúcu sa podmienok obsadenia uvedeného pracovného miesta, a to ani z dôvodu „hospodárnosti“, ale jeho prvoradou úlohou bolo riešiť otázky týkajúce sa následkov v súvislosti s jeho organizačnou zmenou.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP a § 420 písm. f) CSP. Navrhol, aby dovolací súd zrušil obe rozhodnutia nižších súdov a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, alternatívne, aby napadnuté odvolacie rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná mu náhradu trov konania.

(i) V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalovaný (iba) predostrel svoju doterajšiu argumentáciu, na základe ktorej nesúhlasil s nosnými právnymi závermi nižších súdov, polemizoval s nimi a považoval ich za nesprávne. V tomto ohľade kládol dôraz predovšetkým na základné zásady ZP, najmä na čl. 2 ZP. Konkrétne zvýraznil, že základné zásady ZP platia aj na ochranu zamestnávateľa, že žalovaný mal objektívny dôvod, prečo existujúcu prácu upratovačky žalobkyni pred podaním výpovede neponúkol, že žalobkyňa dodatočnú ponuku tejto práce (po podaní výpovede, pozn.) opakovane odmietla, čím jej konanie smerovalo k spôsobeniu škody žalovanému a možno ho považovať za šikanózne a rozporné s dobrými mravmi, že neponúknutie inej práce si strana žalobcu ani neuvedomovala, ale uvedené iba neušlo pozornosti súdu.

(ii) V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f) CSP žalovaný uviedol, že za nesprávny procesný postup súdu považuje prílišne formalistický výklad § 63 ods. 2 ZP, týkajúci sa nesplnenia ponukovej povinnosti. Ďalej, že odvolací súd sa nezaoberal namietaným konaním žalobkyne, ktoré bolo v rozpore s dobrými mravmi, že odvolacie rozhodnutie je arbitrárne, ak vyčíta žalovanému, že nemal uzatvárať s Úradom práce dohodu o podmienkach obsadenia pracovného miesta upratovačky.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaného v podstatnom uviedla, že dovolanie je nedôvodné a neopodstatnené. Žalovaný v súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP neoznačil, akú otázku považuje dovolacím súdom za neriešenú. Ďalej uviedla, že problematika nesplnenia ponukovej povinnosti inej práce bola zo strany dovolacieho súdu opakovane zodpovedaná (2MCdo/2/2010, 4Cdo/79/96, 3Cdo/261/2007, 3MCdo/14/2010). V súvislosti s dovolaním podľa § 420

písm. f/ CSP uviedla, že nesprávne právne posúdenie veci tento dovolací dôvod nezakladá. Z uvedených dôvodov navrhla dovolanie odmietnuť resp. zamietnuť a priznať jej náhradu dovolacích trov.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je dôvodné; v dôsledku jeho účinku dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, 2 a § 450 CSP).

6. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014, 8Cdo/400/2015). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Najvyšší súd v rámci dovolacieho konania neplní úlohy prvostupňového či odvolacieho súdu ako tretej inštancie prebiehajúceho súdneho sporu. Úloha dovolacieho súdu spočíva v náprave najzávažnejších procesných pochybení resp. v riešení otázok zásadného právneho významu.

7. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím predstavujúcim *res iudicata*), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

8. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP

10. Žalovaný podal dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v rámci ktorého (iba) predostrel svoju doterajšiu predsúdnu argumentáciu, na základe ktorej nesúhlasil s právnymi závermi odvolacieho súdu, polemizoval s nimi a považoval ich za nesprávne. Poukázal pritom na základné zásady ZP, najmä na čl. 2 ZP [bod 3(i)].

11. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

11.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11.2. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na

nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

11.3. V neposlednom rade dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Rovnako je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

11.4. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (nie skutkovú) hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, ktorú odvolací súd riešil a na jej riešení založil svoje rozhodnutie. Otázka relevantná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

12. K spôsobu, ktorým žalovaný v danom prípade odôvodňuje prípustnosť dovolania, najvyšší súd uvádza, že rozhodnutiu všeobecného súdu v civilnom sporovom konaní spravidla predchádza riešenie celého radu procesnoprávných a hmotnoprávných otázok s rôznym významom pre rozhodnutie. Na podklade ich postupného riešenia civilný súd niektorým otázkam priznáva relevanciu, iné posudzuje ako bezvýznamné pre svoje rozhodnutie. Ako už dovolací súd uviedol, právna otázka relevantná podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť v dovolaní vymedzená jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, ktorý dovolaciemu súdu umožňuje prijať záver o tom, konkrétne o ktorú otázku dovolateľovi ide a či vo vzťahu k nej je daná prípustnosť (a v prípade prípustnosti aj dôvodnosť) dovolania. Je potrebné si uvedomiť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, nie „ďalšie odvolanie“ (2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako ďalší „odvolací súd“, resp. súd, ktorý by mohol a mal posúdiť všetko, čím sa zaoberali súdy oboch inštancií; nemôže preto posudzovať všetky otázky, ktoré pred ním riešili tieto súdy (inak by sa stieral rozdiel medzi prvoinštantným, odvolacím a dovolacím konaním). Dovolací súd už opakovane uviedol, že v súvislosti s posudzovaním prípustnosti dovolania nie je oprávnený a ani povinný zakladať svoje úvahy na domnienkach alebo predpokladoch o tom, ktorú otázku mal dovolateľ na mysli pri svojej argumentácii, že ide o právnu otázku, dosiaľ dovolacím súdom neriešenú (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Najvyšší súd opakovane zdôrazňuje, že sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ CSP (m. m. 3Cdo/28/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017, 8Cdo/50/2017, 8Cdo/78/2017).

13. V danom prípade dovolateľ vytkol odvolaciemu súdu viacero nesprávností, namietol, že odvolací súd mal postupovať podľa čl. 2 základných zásad ZP, kritizoval správnosť jeho právnych úvah a záverov, ničím však nevysvetlil, riešením ktorej právnej otázky, dovolacím súdom dosiaľ neriešenej, bola založená prípustnosť jeho dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Na uvedený nedostatok podaného dovolania rovnako tak poukazuje aj žalobkyňa (bod 4). Treba zdôrazniť, že úlohou dovolacieho súdu nie je vymedziť právnu otázku, ktorá podľa obsahu podaného dovolania nebola ešte dovolacím súdom riešená; zákonodarca túto povinnosť ukladá dovolateľovi. Žalobca v danom prípade túto (procesnú) povinnosť nesplnil.

14. Z vyššie uvedených dôvodov nemohol najvyšší súd na podklade nevymedzenej právnej otázky (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) uskutočniť meritórny dovolací prieskum a prijať závery k právnemu posúdeniu veci odvolacím súdom.

15. Obiter dictum najvyšší súd dodáva, že pokiaľ dovolateľ mal na mysli nesprávny kruciólny právny záver odvolacieho súdu, podľa ktorého výpoveď bola neplatná z dôvodu, že žalovaný si nesplnil svoju zákonnú povinnosť ponúknuť žalobkyni inú prácu (bod 2.2.), aj podľa názoru najvyššieho súdu bol uvedený právny záver správny.

15.1. Podľa právnej doktríny (Barancová, H. a kol.: Zákoník práce. Komentár. 2. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2019, komentár k § 63 ods. 2 ZP) a ustálenej praxe dovolacieho súdu (napr.

3Cdo/130/2003) v prípade ponuky inej práce podľa § 63 ods. 2 písm. b/ ZP ide o hmotnoprávnu podmienku výpovede zo strany zamestnávateľa, pričom jej nesplnenie spôsobuje neplatnosť výpovede. Ponuka vhodného zamestnania sa musí uskutočniť ešte predtým, než zamestnávateľ dá zamestnancovi výpoveď. Teda ponukovú povinnosť musí zamestnávateľ splniť ešte predtým, než pristúpi k výpovedi (zjednodušene uvedené, predtým, než zamestnávateľ dáva/doručuje výpoveď, musí splniť ponukovú povinnosť). Ak by zamestnancovi ponúkol vhodné zamestnanie až po uplatnení výpovede, výpoveď by bola neplatná. Splnenie tejto ponukovej povinnosti musí preukázať zamestnávateľ (3Cdo/261/2007, R 94/1968).

Dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP

16. Žalovaný v súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f/ CSP uviedol, že za nesprávny procesný postup súdu považuje prílišne formalistický výklad § 63 ods. 2 ZP, týkajúci sa nesplnenia ponukovej povinnosti. Ďalej, že odvolací súd sa nezaoberal namietaným konaním žalobkyne, ktoré bolo v rozpore s dobrými mravmi, že odvolacie rozhodnutie je arbitrárne, ak vyčíta žalovanému, že nemal uzatvárať s Úradom práce dohodu o podmienkach obsadenia pracovného miesta upratovačky [bod 3(ii)]. Z takto vymedzeného obsahu je zrejmé, že v skutočnosti žalovaný za vadu podľa § 420 písm. f/ CSP označil nesprávne právne posúdenie veci (výklad § 63 ods. 2 ZP, rozpor s dobrými mravmi) a na jeho základe aj skutkové okolnosti a arbitrárnosť.

17. V zmysle § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

17.2. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

18. Obsah dovolania (§ 124 ods. 1 CSP) naznačuje, že dovolateľ namieta okrem nesprávneho právneho posúdenia veci aj nedostatky v odôvodnení napadnutého rozsudku (jeho arbitrárnosť, ktorú však znova odvíja od nesprávneho právneho posúdenia veci, pozn.).

18.1. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Odvolací súd a pred ním súd prvej inštancie odôvodnili svoje rozhodnutia podrobne, spôsobom zodpovedajúcim zákonu. S potrebnou presvedčivosťou vysvetlili tak všeobecné právne úvahy, ktoré mali na zreteli pri rozhodovaní, ako aj individuálne okolnosti preskúmaného prípadu, ktoré boli preukázané dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie.

18.2. Podľa názoru dovolacieho súdu odvolací súd neznemožnil žalovanému realizáciu jeho procesných oprávnení a neporušil jeho právo na spravodlivý proces. Za procesnú vadu konania uvedenú v § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

18.3. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu ani nedostatočné zistenie skutkového (skutočného) stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nezakladá vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017). Ústavný súd nedospel k záveru o ústavnoprávnej neudržateľnosti tohto názoru najvyššieho súdu (II. ÚS 465/2017).

18.4. Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP aj z právnych záverov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie (čomu nasvedčuje obsah jeho dovolania), dovolací súd uvádza, že už dávnejšie dospel k záveru, podľa ktorého realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (R 54/2012). Najvyšší súd zotrváva na tomto závere aj naďalej (R 24/2017 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/101/2017, 3Cdo/94/2017, 4Cdo/47/2017, 5Cdo/145/2016, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/76/2018).

18.5. Pre úplnosť dovolací súd pripomína konštatovanie ústavného súdu v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 61/2019, v zmysle ktorého aj v právnych veciach, na ktoré sa vzťahuje nová procesná úprava účinná od 1. júla 2016, je opodstatnený názor, podľa ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu v civilnom konaní znemožňujúci strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18.6. Z týchto dôvodov dovolací súd uzatvára, že žalovaný nedôvodne namieta (aj) existenciu procesnej vady konania uvedenej v § 420 písm. f/ CSP.

19. Podľa § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

20. Z dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie, odmietol dovolací súd dovolanie žalovaného v časti namietajúcej procesnú vadu zmätočnosti (§ 420 písm. f/ CSP) podľa § 447 písm. c/ CSP a vo zvyšnej časti podľa § 447 písm. f/ CSP.

21. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.